

Juicen Tampere on myös netissä

Kiitokset haastatteluista:

Mikko Alatalo	Niina Peltokangas
Timo Hannunen	Harri Rinne
Arvo Leskinen	Liisa Ritanen
Pate Mustajärvi	Mika Sundqvist
Sidi Mäki-Laurila	Puntti Valtonen

Kiitokset tiedoista:

Jouko Karppanen	Safka Pekkonen
Seppo Kukkonen	Pentti Penninkilampi
Sari Leskinen	Annele Salonen
Lea Parviainen	

Kiitokset kirjallisista tiedoista:

Leskinen, Juice: Siinäpä tärkeimmät, Bluesway/Tammi 2003
 Rinne, Harri: Juice ON (Juice OFF), Johnny Kniga 2002
 Timonen, Lauri: Lähikuvassa Matti Pellonpää, Otava 2009
 Tuominen, Harri: Esittelytekstit Juice Leskisen singlet sisältävässä cd-kokoelmassa, Provisual 2007

Kiitokset kuvista:

Aamulehden arkisto	Hannu Hyttinen
Soundi-lehden arkisto	Jouko Järvinen
Tampere-talon arkisto	Mika Kanerva
Mika Sundqvistin kokoelma	Ilkka Laitinen
Mikko Alatalon kokoelma	Raine Lehtoranta
Pentti Penninkilammen kokoelma	Petri Nuutinen
Liisa Ritasen kokoelma	Jukka Vuokola
Aulis Alatalo	Tomi Vuokola
Harri Hinkka	

Käsikirjoitus, ohjaus sekä tekstit:

Hannu Hyttinen

Kuvaus ja leikkaus: Teemu Keskinen

(Pate Mustajärven haastattelun kuvaus:
 Matti Pekkanen, Bottomland Productions)

Graafinen ulkoasu ja taitto: Jarno Vesala

TAMPEREEN KAUPUNGIN
 KULTTUURIPALVELUT
 PUUTARHAKATU 11
 P. 03-5656 6137
 TAMPERE.FI/KULTTUURI

JUICEN TAMPERE

Juicen Tampere -raitin nettisivut:
www.raitit.net/juice

JUICE JA TAMPERE

Juice Leskinen astui ensimmäisen kerran Tampereen maaperälle loppukesästä 1969. Hän oli päässyt keväällä ylioppilaaksi ja viettänyt upean kesän hinaajan kansimiehenä Juankosken ja Kuopion välisillä vesillä. Suven päätteeksi Juice teki muutaman kaverinsa kanssa liftireissun, jonka ensimmäinen kohde oli Tampere.

– Ihastuin kaupunkiin heti, Juice tunnusti.

Kun ensivisiitistä oli kulunut vähän yli vuosi, Juicesta oli tullut opiskelija unelmiensa kaupungissa. Hän aloitti syksyllä 1970 opinnot Tampereen kieli-instituutissa pääaineenaan englanti ja sivuaineenaan saksa.

Ympärivuotiseksi täysivaltaiseksi tamperelaiseksi hänet voi kuitenkin lukea vasta syksystä 1972. Juice näet kortteerasi ensimmäisen opintotalven Lempäälän Kuljussa ja oli kesähommissa 1971 Englannissa ja 1972 Juankoskella.

Juice koki Tampereen suureksi Juankoskeksi ja siksi heti kotoisaksi: kummassakin on keskellä kylää koski ja sen rannalla vanhoja tehtaita, kosken ylä- ja alapuolella laajat vedet. Juice liikkui mielellään venekyydillä ja tiesi Suomen vesialueet jokaisen vesistön jokaista reittiä ja järveä myöten.

Kielen ja kielen kanssa ikänsä askaroinut Juice havaitsi kahden taajaman yhtäläisyyden jopa siinä, että kummassakin oli pikkuriikkinen ruot-sinkielinen vähemmistö – Tampereella prosentin verran ja Juankoskella reilut puoli prosenttia.

Maantieteestä kiinnostunut Juice kuvaili Tamperetta myös kaupungiksi, josta kaiken tärkeän saattoi heti löytää karttaa vilkaisematta:

– Tiesin että tuolla on varmaan rautatieasema, tuolla tori, tuolla ravintolat, tuolla kaupat.

Pahitteeksi ei ollut sekään, että Tampere on Väinö Linnan, Kalle Päätalon, Lauri Viidan, Hannu Salaman ja Erno Paasilinnan kaupunki. Juice oli kotimaisen kaunokirjallisuuden suuri ystävä, jonka omassa kotikirjastossa tamperelaiset ja tamperelaistuneet kirjailijat olivat vahvasti edustettuina.

Ja mikä kaikkein tärkeintä: Tampereelta nuori Juice löysi ne piirit ja sen ilmapiirin, joita hän tarvitsi jotta miehen vahakantisiin vihkoihin raapustamista teksteistä ja hänen päässään seilanneista sävelkuluista alkoi syntyä suomirockin historiaa.

Juice tuli siis Tampereelle kuin kotiinsa. Hän asettui taloksi ja pysyi tamperelaisena lopun ikäänsä.

Tamperelaiset puolestaan ottivat Juicen omakseen. Hän sai kulkea kaupungilla rauhassa. Kaupunkilaiset toki noteerasivat hänet katukuvassa, kapakoissa, kauppoissa tai vaikka keskussairaalan tupakkahuoneessa loppuaikoina, mutta mitään häiriötä tästä kiinnostuksesta ei aiheutunut. Ravintolassa joskus joku känninen totta kai pyrki seuraan, mutta hänkin yleensä uskoi poistumiskehotusta. Jos Juice ryhtyi jutulle, tam-

perelainen oli tietenkin mielissään, mutta jos mies halusi olla omissa oloissaan, hän sai niissä pysyä.

Tämä sopi Juicelle. Hän sai niin kylliksi olla kaikkien suomalaisten tietämä, seuraama ja ajoittain jopa ahdistelema ”Juice”, että tuntui hyvältä kun kotikentällä ei tartuttu hiihoihin tai ruinattu nimikirjoituksia koko ajan.

Juice asui Tampereella noin tusinassa eri osoitteessa, joista kolme oli hänen omistamaansa omakotitaloa. Hän julisti niiden tontit kunkin vuorollaan demilitarisoiduiksi alueiksi. Käpylässä sijaitsevasta Aaltotie 4:n tontista Juice esitti kaupungille jopa sitä, että se julistettaisiin ydin-aseettomaksi vyöhykkeeksi. Juicen vitsiä jouduttiin käsittelemään kaupunginvaltuustossa asti.

Juicen Tampereen-kodeista pitkäaikaisin oli juuri Aaltotie 4, jonka omistuksen hän järjesti yhtiön kautta. Nimen sille hän nappasi Heinillä härkien kaukalon -jouluhalusta: Asunto Oy Enkelparven tie.

Rauhantahtoisen Juicen ajasta jäi pysyvä muisto Enkelparven tien talon kadunpuoleiseen seinään: kun talo 1990-luvulla sai uuden maalin, Juicen tuolloinen vaimo Anneli Salonen maalasi seinän koristeeksi enkelikuvion.

Juice kirjoitti usein minä-muodossa ja perusti tekstinsä monesti omaan elämäänsä.

Tampere on siksi vahvasti läsnä hänen tuotannossaan. Hänen naispuheidensa vaiheet, hänen kuulemansa tokaisut ja hänelle tapahtuneet sattumukset olivat tekstien raaka-ainetta, jota Juice saattoi säilyttää korvansa takana joskus vuosia ennen kuin otti sen käyttöön. Hänen muistinsa säilyi ilmiömäisenä lähes loppuun asti, vaikka ahkera alkoholin käyttö tavallisesti heikentää päänupin toimintaa.

Useimmiten vaikutusten ”tamperelaisuutta” ei voi edes huomata.

Tyypillinen tapaus on vaikka *Eesti (On My Mind)* -kappaleen syntyhistoria: Grand Slam palasi Tampereelle kiertueelta Pohjois-Pohjanmaan suunnalta. Keikkabussin pysähtyttyä Kaivokadun kulmilla Tammelassa kitaristi Puntti Valtosta ravisteltiin hereille. Tokkurainen Puntti raotti silmiään ja tiedusteli: ”Joko ollaan Eestissä?” Tapaus nauratti Juicea ja sai hänet ideoimaan Eesti-kappaletta.

Juicen ja Coitus Intin esikoisalbumin *Oo! Raili* -raita ylistää Harri Rinteen asuintalon Otavalankatu 8:n talonmiehen rouvaa ja *Marilyn*-hittinsä tekstiä opiskelija Juice rustasi ollessaan rahapulassaan päivän liikenteenlaskijana rankkasateessa Sampolan kulmilla.

Eestistä, Railista, Marilynistä ja muista Juicen teoksista paikat tai tilanteet eivät suoraan käy ilmi, ja vain Juicen tunteneille avautuvat nekin vahvat vaikutteet, joita Juicen naisilla hänen tuotantoonsa oli.

Varsinkin Juicen alkuaikojen tuotanto vilisee suomalaisia paikannimiä. Mukaan on tietysti päässyt myös kotikaupunki. Juicen sanoituksista *Tam-*

pere by Night, Tampereen aamu, Manserock, Lamminpää, Koskipuiston kuu ja *Ennen vanhaan Ikuissa* viittaavat jo nimellään Tampereeseen.

Rock n:o 50000/248 -kappaleen nimeen Juice ikuisti Mikko Alatalon yhteystiedon 1970-luvun alussa: 50000 oli Domus-opiskelijatalojen puhelinvaihteen numero ja 248 Alatalon asunnon numero Uudella Domuksella.

Vahvasti Tampere on läsnä myös *Lauri Viidan muistomerkissä, Do the Stönössä, Tihkusateen masentama puisto* -kappaleessa sekä *Dokumentissa*, jonka tapahtumapaikka on Hämeenkadun varrella vastapäätä Kauppahallia tuolloin sijainnut ravintola Messi. Vekkulisti Tampere pilkahtaa Juicen Karvakuonot-käsinukeille tekemässä *Miksi satamaan mennään alamäkeä* -rallissa. Siinä satamaan aina laskeudutaan – paitsi Mustaanlahteen, joka siis on Tampereen yläpuolinen satama Näsijärven rannalla.

Pauli Matti Juhani Leskisestä ei olisi tullut koko kansan Juicea ilman Tamperetta eikä Tampere olisi ilman Juicea ja hänen kollegojaan kaupunki, jonka suomalaiset kerta kerran jälkeen listaavat maan mieluisimpiin asuinpaikkoihin. Juicen pr-arvo Tampereelle on yhä suunnaton, vaikka mies on poissa.

Tampereen ja Juicen yhteiselon on kiteyttänyt osuvimmin tietysti mestari itse. Hän kirjasi sen *Tampereen aamu* -kappaleensa säkeeseen: ”Tulin puuteriksi Tampereen poskeen...”

MANSEROCK

Tamperelaisyhtyeet Coitus Int ja Alwari Tuohitorvi tekivät kesällä 1975 erikoislaatuista yhteistyötä: ne soittivat illan kimpassa kahdessa eri huvipaikassa. Orkesterit vaihtoivat keskenään paikkaa kesken illan. Tiskijukka soitti levyjä illan puolimaissa orkesterien matkatessa kohteesta toiseen. Oli sovittu, että huvipaikkojen väli ei saa olla sataa kilometriä enemmän.

Tätä kahden bändin pakettia myytiin nimellä ”Manserock -75”.

”Manserockia” on toki tehty jo paljon aiemminkin, mutta käsitteeksi termi alkoi muodostua vasta tuolloin.

Aineksia oli. Coitus Intin ja Alwari Tuohitorven ohella myös Kaseva ja Virtanen olivat jo julkaisseet ensimmäiset albuminsa. Vuonna 1975 studioon pääsi myös Heikki Silvennoisen ensimmäisenä bändinä tunnettu Tabula Rasa, joka teki tiivistä yhteistyötä Coitus Intistä lähteneen Mikko Alatalon kanssa.

Lisävoimiakin oli tulossa. Eppu Normaali aloitti vuonna 1976 ja Popeda sitä seuraavana vuonna.

Suomalaisessa kirjallisuudessa tamperelainen realismi oli Väinö Linnan ja Lauri Viidan johdolla eräänlainen vastavoima ”helsinkiäiselle” modernisille viime sotien jälkeen. Vastaavanlainen asetelma oli kevyessä musiikissa 1970-luvun puolivälistä alkaen: maakunnissa tamperelaisia bändejä ymmärrettiin ja niistä tykättiin, mutta pääkaupungin valloitus vei aikansa.

Jo kauan sitten Juicesta, Popedasta ja Epuista on kuitenkin tullut kansakunnan yhteistä omaisuutta ja Juicesta koko suomirockin tunnustettu isähahmo. Valtakunnallisen suosion ehti saada myös Kaseva. Veltto Virtanen, Kari Peitsamo, Moog Konttinen, Nolo et Rähjä sekä Ilona ovat niin ikään tunnettuja manserockin viestinviejä.

Juice ja useimmat hänen soittokaverinsa eivät olleet kotoisin Tampereelta. He tulivat Juankoskelta, Outokummusta, Salosta, Töysästä, Kemistä, Ruovedeltä, Kiimingistä – sieltä täältä.

Tulijoiden ensimmäinen aalto muutti Tampereelle opiskelemaan tai töihin tehtaaseen, mutta kohta kaupungilla alkoi olla myös sellaista musiikillista vetovoimaa, että sekin innosti muuttamaan.

Juice Leskisen, Mikko Alatalon ja Harri Rinteen ohella tulokkaita ovat olleet esimerkiksi Pentti Penninkilampi, Safka Pekkonen, Petteri Salminen, Eetu Tuominen, Matti Takala, Ila Loueranta, Puntti Valtonen, Anssi Tikanmäki, Jari Yliaho, Harri Marstio, Dave Lindholm, Heikki Salo, Pauli Hanhiniemi ja Olli Lindholm.

Muuttajiin voidaan lukea kokonainen yhtyeikin: porirockin kärkinimiin kuuluva Yö on ollut jo pitkään oikeastaan tamperelainen bändi.

Kaikkia tulokkaita ei mielletä ”manserockareiksi”, mutta tietynlaiseen jatkumoon he kuuluvat.

Manserock oli todella iso ilmiö 1980-luvulla. Musiikkiin liittyi tuoloin muukin ilmaisu. Juicen Grand Slamin keikat olivat eräänlaista teatteria; oman panoksensa moniin esityksiin antoi näyttelijä Matti Pellonpää, joka oli yhtyeen ”näennäisbasisti”. Vastaavassa roolissa hän vieraili myös Popedan ja Eppu Normaalin keikoilla. Boheemi Pellonpää asui pitkiä aikoja Juicen luona.

Manserockareiden kanssa samoissa kuvioissa pyörivät myös ohjaajaveljekset Aki ja Mika Kaurismäki. He tekivät esikoiselokuvansa Juicen ideoimasta Tuuliajolla-kiertueesta ja hyödynsivät myöhemminkin manserock-miesten taitoja niin musiikintekijöinä kuin jopa näyttelijöinä.

Keskeisistä manserock-bändeistä Popeda jatkaa 2010-luvulla edelleen. Eppu Normaalin keikkailee silloin tällöin, samoin Grand Slam.

Tampereen Työväen Teatterissa on syyskuusta 2006 alkaen pyörinyt manserock-musikaali Vuonna 85. Katsomo on vuodesta toiseen täpötäynnä.

Pelkkää nostalgiaa manserock ei silti ole.

Se elää oikeastaan jo toisessa polvessa. Hauli Brosin Kalle Alatalo on Mikko Alatalon poika. Teit isäin taivaltavat myös Popedan Arwo Mikosen pojat Jukka eli Sir Christus ja Matti eli Matthau Mikojan, Safka Pekosen poika Paavo sekä Anssi Tikanmäen pojat Eljas ja Eemil. Mustien Enkelien Jussi Aaltonen on Pate Mustajärven sisarenpoika.

Ehkä manserock on jo geeneissä.

JUHANI JUICE LESKINEN

19.2.1950 Juankoski–24.11.2006 Tampere

Juice Leskisen sanoja ja säveliä tallennettiin ensimmäisen kerran äänilevylle 1973, mutta jo 1960-luvulla hän oli luonut ensimmäiset aihiot tulevasta tuotannostaan. Esimerkiksi herkät kappaleet 3.30 ja Luonas kai olla saan ovat perua Juicen oppikouluajoilta. Hän oli keskittynyt etupäässä teksteihin, mutta idullaan olivat myös monet sävelmät.

Kun suomirock 1970-luvulla alkoi syntyä, Juice oli eturintamassa – myös laadullisesti. Erityistä tunnustusta ovat saaneet hänen tekstinsä. Juice oli yliverlainen riimivirtuoosi, nokkela sanoilla leikkijä ja yllättävien kielikuvien luoja. Suomen kieli oli Juicen rakastettu ja leikkikaveri, jonka kanssa hän kisaili koko ikänsä.

Juice ei pitänyt itseään erityisenä muusikkona eikä säveltäjänä, mutta monet hänen sävelmänsä ovat lähtemättömästi suomalaisten mielessä. Suurena apuna sävellysten viimeistelyssä ja sovittamisessa olivat taitavat muusikot, joita Juice aina osasi kerätä ympärilleen. Sovittajana ansioitui etenkin Anssi Tikanmäki.

Suomen äänitearkistoon on kirjattu 551 Juicen sanoitusta ja 365 sävellystä. Esittäjänä hän on 347 tallenteella. Näistä teoksista lukemattomat kuuluvat suomirockin keskeiseen aarteistoon.

Juicen suosion viimeisteli hänen karismaattisuutensa esiintyjänä. Yleisö koki, että Juice ei esittänyt koskaan muuta kuin oikeasti oli – oma hurmaava ja hankala itsensä. Kappaleiden välissä Juice saattoi rupatella yleisön kanssa pitkät tovit; hänen puheitaan kuunneltiin yhtä kiinnostuneina kuin musiikkia.

Musiikkituotannon varjoon ovat jääneet Juicen muut työt, vaikka nekin ovat merkittäviä. Hän kirjoitti runoja ja proosaa,

lasten- ja aikuistenkirjoja, näytelmiä, arvosteluja, pakinoita, kolumneja. Juicen koneesta lähti käännöstöitäkin.

Tamperelaisista teattereista Juicen kanssa yhteistyötä tekivät Tampereen Teatteri ja Teatteri 2000. TT:lle Juice kirjoitti kabaareet *Mikä ny!* ja *Somarillumarei*. Teatteri 2000:n ohjelmistossa olivat Juicen teksteihin perustuvat näytelmät *Haitaribussi* sekä *Räkä ja Roiskis*.

Tamperelaisiin lehtiin Juicella oli tiiviit yhteydet. Hän kiikutti kirjoituksiaan Soundiin, Aamulehteen, Hymyyn ja Nykypostiin.

Juice sai kasteessa etunimet Pauli Matti Juhani, mutta jo 1960-luvun puolimaissa Juankoskella hänet tunnettiin Juicena.

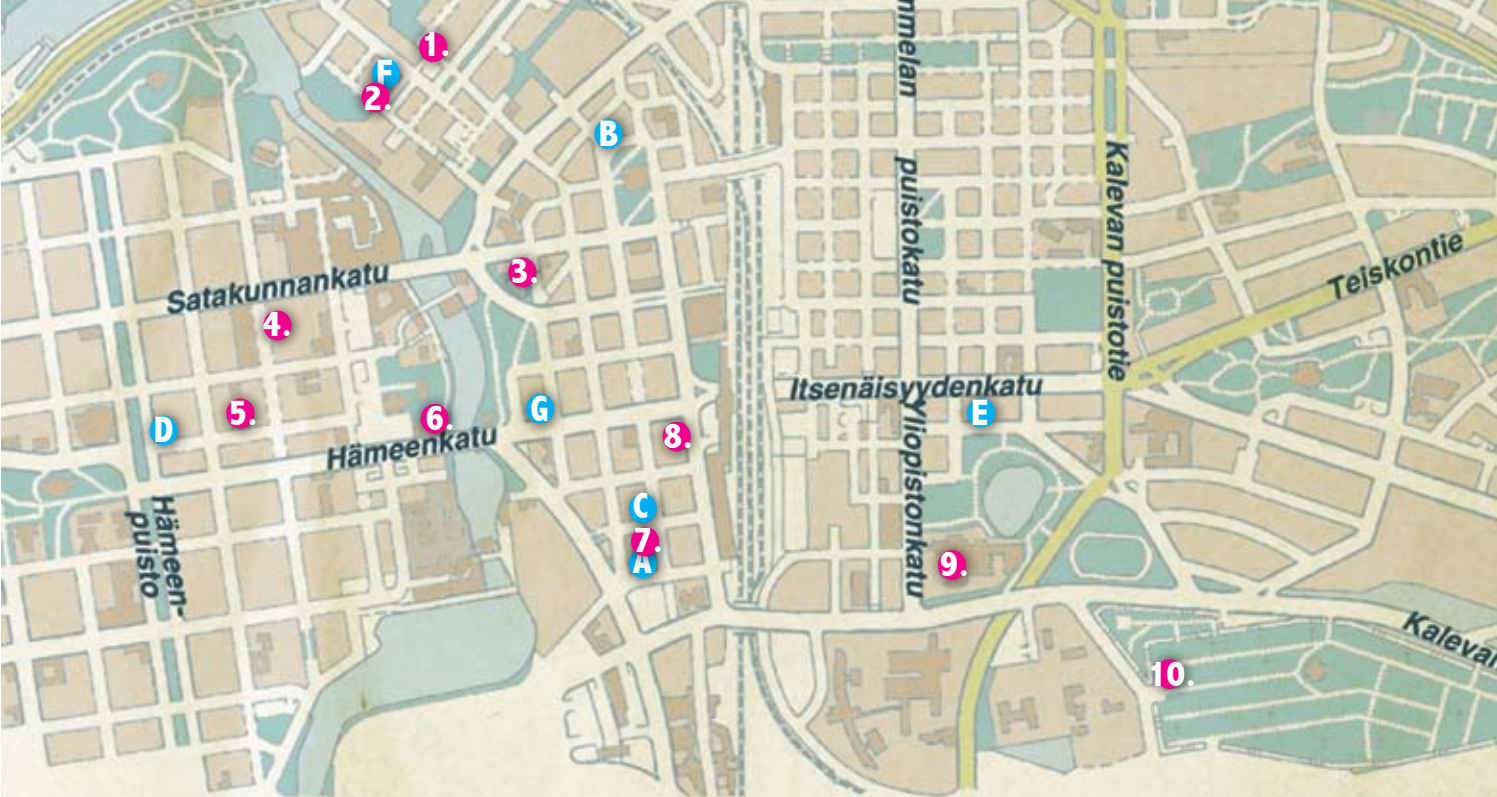
Perhepiirissä hän oli aina Jussi ja samaa tuttavallista nimeä käyttivät myös työtoverit. Jussi-nimi oli oikeastaan kaveruuden mittari: jos Juicea ”sai” puhutella Jussiksi, oli päässyt hänen lähipiiriinsä. Juicea ärsyttivät tyypit, jotka otis ryhtivät kutsumaan häntä Jussiksi.

Juice ei päästänyt elimistöään helpolla. Alkoholi, tupakka, epäsäännöllinen ruokaileminen ja kaiken kuntoilun välttäminen raunioittivat hänen kehonsa ennen aikojaan. Lopulta oikeastaan vain pää pelasi.

Juice oli kuollessaan virallisestikin Juice. Seitsemisen viikkoa ennen menehtymistään hän heitti menemään lähes käyttämättömät etunimensä Paulin ja Matin. Juhani hän halusi säilyttää; se sai seurakseen sen nimen, jolla kaikki suomalaiset hänet muistavat.

Hautakivessä lukee Juhani Juice Leskinen.

1. JUICEN KIRJASTO

Pellavantori 2/Tampellan esplanadi 1

Juicen tahto oli, että hänen kotikirjastonsa sijoitetaan hänen kuolemansa jälkeen palvelutalo Viola-kotiin, joka sijaitsee Juicen viimeisen kodin lähellä Tampellan alueella. Juice halusi, että hänelle rakkaat kirjat pysyisivät yhtenäisenä kokoelmana. Toive toteutui Reino ja Aino Kotikenkä Oy:n avulla. Yhtiö osti kirjakokoelman Juicen perikunnalta ja lahjoitti sen Viola-kodille. Juicen kirjallista makua ja kiinnostuksen kohteita valottavat kirjat on sijoitettu Viola-kodin kokous- ja juhlatilaan, joka on saanut nimekseen Juicen kirjasto. Kirjoja ei lainata, mutta niihin voi valvotusti tutustua.

2. TAMMERKOSKEN MAISEMA

Tampellan alue

Kun Tampellan aluetta ryhdyttiin muuttamaan teollisuuskäytöstä asuinkortteleiksi, Juice kiinnostui seudusta ja varasi itselleen asunnon osoitteesta Turpiininkatu 2. Hän oli syntynyt Jukajoen varrella Juankoskella ja koki virtaavan veden aina itselleen kaikkein tärkeimmäksi luonnonelementiksi. Asuminen aivan Tammerkosken tuntumassa tuntui siksi mukavalta. Kotiutumista Tampellan alueelle auttoivat myös kosken rannassa sijaitsevat vanhat punatiiliset tehdasrakennukset, jotka toivat Juicen mieleen hänen lapsuudenmaisemansa Juankoskella.

3. ENTINEN TAMPEREEN KIELI-INSTITUUTTI

Satakunnankatu 13

Juice pääsi vuonna 1970 opiskelemaan Tampereen kieli-instituuttiin, joka toimi entisessä kauppaoppilaitoksessa. Juice menestyi loistavasti pääaineessaan englannissa, mutta ei valmistunut koskaan. Hän ei päässyt loppukokeisiin, koska ei ollut osallistunut riittävästi sivuaineensa saksan opintoihin. Tekstinteko ja musiikki olivat jo viemässä miehen, joka verrytteli tulevaa uraansa varten soittamalla opiskelijabileissä. Juice ja kieli-instituutissa niin ikään opiskeleva Vesa Majanen loivat Suomen ensimmäisen rock-oo-peran nimeltään Kummitäti.

4. TAMPEREEN MUSIIKKI

Kuninkaankatu 13

Coitus Int -yhtyeen alkuperäiset jäsenet olivat opiskelijapoikia, joiden varat eivät riittäneet äänilaitteisiin. Kun joukkoon liittyi päivätyössä käyvä Pentti Penninkilampi, hän toi mukanaan sentään yhden vahvistimen. Puutteellista äänikalustoaan Coitus Int paikkasi vuokraamalla ja lainaamalla sitä Tampereen Musiikista, missä myyjänä oli tuolloin Mika Sundqvist. Muusikkonakin tunnettu Sundqvist ryhtyi sittemmin studionomistajaksi. Hänen MSL-Studioissaan Juice äänitti enemmän musiikkia kuin missään muussa studiossa.

5. TAMPEREEN YLIOPIILASTALO

Kauppakatu 10

Coitus Intin alkuperäisjäsenet esiintyivät aluksi opiskelukavereilleen. Juice Leskinen ja Max Möller opiskelivat kieli-instituutissa, Mikko Alatalo ja Harri Rinne tiedotusopin laitoksella. Laajemman yleisön yhtye kohtasi ensimmäisen kerran Tampereen ylioppilastalolla keväällä 1973. Alatalo ja Rinne lähtivät kohta omille teilleen ja Juice täydensi muilla miehillä orkesterin, jonka alkuperäisen nimen Los Coitus Interruptus levy-yhtiö lyhensi Coitus Intiksi. Sekä sille että muille manserock-bändeille ylioppilastalo oli pitkään keskeinen esiintymispaikka. TV1:n vuonna 1974 tekemässä dokumentissa Erään sävelmän synty Coitus Int esittää ylioppilastalolla Alatalon säveltämän ja Leskisen sanoittaman Odysseus-kappaleen. Ohjelma on Ylen Elävässä arkistossa.

6. RAVINTOLA TILLIKKA

Teatteritalo, Keskustori 2

Kun Juice muutti Tampereelle, Tillikka oli jo vuosia ollut Tampereen keskeinen opiskelija- ja taiteilijaravintola. Pöydissä riitti juttua ja ravintolan pianon ääreen suuntasi usein joku asiakas. Varsinkin Teatterikesän aikana Tillikka saattoi olla kuin yhtä kabareeta: soitto soi ja laulu raikui. Juice istahti tähän ympäristöön luontevasti. Hänen pöytäseuranaan oli useimmiten soittokavereita, toisinaan muitakin taiteilijoita. Tampereella 1980-luvulla vuosia majoillut boheemi näyttelijä Matti Pellonpää istui usein Tillikassa kaverinsa Juicen kanssa.

7. HARRI RINTEEN ENTINEN ASUNTO

Otavalankatu 8

Opiskelijat Juice Leskinen, Mikko Alatalo, Harri Rinne ja Max Möller alkoivat 1970-luvun alussa harjoitella porukalla musisointia Harri Rinteen yhden huoneen ja keittiön opiskelija-asunnossa. Joukkoon liittyi sittemmin myös Pentti Penninkilampi, joka tuli ihan muista kuvioista. Hän oli töissä Valmetilla. Rinteen asunnossa tehtiin C-kasettinauhurilla äänitykset, jotka vuonna 1973 avasivat Coitus Int -yhtyeelle tien levytystudioon. TV1:n vuonna 1974 tekemässä dokumentissa Erään sävelmän synty Rinne, Alatalo ja Leskinen keskustelevat Odysseus-kappaleesta juuri tässä asunnossa. Ohjelma on Ylen Elävässä arkistossa.

8. ENTINEN LEENA JA PEKKA -RAVINTOLA

Hämeenkatu 1

Raittiushotelli Emmaus muuttui vuonna 1982 hotelli Arctia Tampereeksi, jonka ravintoloissa tarjoiitiin myös alkoholia. Hotellin aulan tuntumassa sijainneesta Leena ja Pekka -ravintolasta tuli pian paitsi tamperelaisten muusikoiden tapaamispaikka myös bändien linja-autoasema. Juicen Grand Slam, Eppu Normaali, Popeda, Ilona ja myöhemmin myös Yö lähtivät vuosikausia keikoille tämän muusikoiden Aulabaariksi kutsuman ravintolan edestä. Juice oli Aulabaarin uskollisimpia asiakkaita. Baarin somisteena oli

taiteilija Hannu Riikosen vuonna 1987 tekemä Juice-patsas sekä muuta muusikkoihin liittyvää rekvisiittaa. Aulabaarin paikalla on nykyisin hotelli Scandic Tampere Cityn ravintola Piazza.

9. TAMPERE-TALO

Yliopistonkatu 55

Uusia ajatuksia aina pulppuava Juice ja hänen niin ikään idearikas lähipiirinsä onnistuivat innostamaan Tampere-talon johdon metkaan hankkeeseen: uusi konsertti- ja kongressikeskus oli valmistumassa oikeastaan vasta loppukesäksi 1990, mutta jo 19.2.1990 siellä esiintyi Juice Leskinen 40-vuotisjuhlakonsertissaan. 22.2.2000 klo 20 Tampere-talossa alkoi Juicen 50-vuotisjuhlakonsertti, jossa muut artistit esittivät hänen tuotantoaan. Juicen viimeinen suuri konsertti tapahtui niin ikään Tampere-talossa: Mikko Alatalo ja Juice Leskinen eli Senaattori ja boheemi olivat lavalla 13.11.2004. Sen jälkeen Juicea kuultiin vain klubi- ja muilla pienimuotoisilla keikoilla.

10. JUICEN HAUTA

Kalevankankaan hautausmaa

Juice on haudattu Kalevankankaan hautausmaan pääportin läheisyyteen aivan Väinö Linnan ja Veikko Sinisalon tuntumaan. Hautamuistomerkki on kuvanveistäjä Timo Hannusen suunnittelema. Hannusen mukaan muistomerkki on saanut aiheensa Juicelle tärkeästä virtaavasta vedestä. Sinisalon hautakivi on niin ikään Hannusen suunnittelema. Linnan, Sinisalon ja Juicen muistomerkit muodostavat vaikuttavan kokonaisuuden, joka tervehtii Kalevankankaalle tulijaa. Juicen haudan esittely on Kalevankankaan hau-tausmaan nettisivuilla. Haudan sijainnin näkee myös paperikartalta, joka on jaossa hautausmaan porttien tuntumassa.

JUICEN ASUINPAIKKOJA KESKUSTASSA:

- A. Otavalankatu 8
- B. Tuomisen kivimuuri, Tuomiokirkonkatu 3
- C. Tuomiokirkonkatu 36
- D. Hämeenpuisto 27
- E. Lähteenkatu 7-9
- F. Turpiininkatu 2
- G. Työhuone Ruuskasen talossa, Hämeenkatu 14

ASUINPAIKKOJA KESKUSTAN ULKOPUOLELLA:

- Härmälän opiskelijatalo, Nuolialantie 48
- Vanha Domus, Väinämöisenkatu 11
- Narvanraitti 19
- Kissanmaankatu 24
- Kivilevontie 34
- Lamminpäänkatu 26
- Aaltotie 4

